

Helsningsord till Emigranter.

Det kännes gripande att se en flara menniskor på stranden, hvilka wista det sista afskedet till de hundratala emigranter, som segla af för att nu söka sig ett nytt hem i fjerran land, och hvilka man troligen icke skall återse förrän på den stora mötesdagen inför Kristi domstol. Det är ett werldshaf som snart skiljer oss ifrån dessa våra bröder och systrar, och det är endast kristtrogn hjertan som, oaktadt det stora afståndet, kunna känna sig ständigt förenade med hwarandra hos samme Gud och Fader genom tron på Kristus. De kunna också bedja till Gud för hwarandra, och det är en stor tröst i nöden. O, hvilka lidanden kunna icke dessa bortresande gå till mötes! De behöfwa väl ett Guds ord till sin ledning och hugswalelse. Mången emigrant har icke blott en liten reskasja utan äfwen en liten helka, som kan motse en graf i böljorna; men det är väl warre att många icke hafwa någon rätt tro och förtröstan till Gud, den ännu okände Guden, och liksom "den förlorade sonen" draga de bort, långt bort ifrån Guds ansigte, för att förgås i andlig hungersnöd, då de icke hafwa Guds

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

"den nya werlden" (Amerika) för att leda honom in på den rätta stigen åter till Gud. Dock har genom Guds nåd mången för-
lorad son och dotter i det främmande landet blifwit wunnen för
himlen, så att en gudälskande far eller mor, som kanske länge
bedt och gråtit för sitt olyckliga barn, slutligen har fått gråta
glädjetårar öfwer dess omvändelse. Det sannas ju då, hwad wi
läsa i den lilla fföna episteln till Filemon (v. 15) om den för-
rymde slafwen Onesimus: Dersför tilläfwenthyr för han ifrån

Helsningsord till Emigranter.

Det kännes gripande att se en flara menniskor på stranden, hvilka wista det sista afskedet till de hundratals emigranter, som segla af för att nu söka sig ett nytt hem i fjerran land, och hvilka man troligen icke skall återse förrän på den stora mötesdagen inför Kristi domstol. Det är ett werldshaf som snart skiljer oss ifrån dessa våra bröder och systrar, och det är endast kristtrognas hjertan som, oaktadt det stora afståndet, kunna känna sig ständigt förenade med hwarandra hos samme Gud och Fader genom tron på Kristus. De kunna också bedja till Gud för hwarandra, och det är en stor tröst i nöden. O, hvilka lidanden kunna icke dessa bortresande gå till mötes! De behöfwa väl ett Guds ord till sin ledning och hugswalelse. Mången emigrant har icke blott en liten reskassa utan äfwen en liten helso, som kan motse en graf i böljorna; men det är väl warre att många icke hafwa någon rätt tro och förtrostan till Gud, den ännu okände Guden, och lifsom "den förlorade sonen" draga de bort, långt bort ifrån Guds ansigte, för att förgås i andlig hungersnöd, då de icke hafwa Guds ord till sin själaspis, ingen ängel till följeflagare på vägen, ingen andlig wapenrustning till försvar mot mördare — ingen Jesus, hwars blod frälsar från synden och döden, i hwars namn den allra eländigaste kan blifwa bönhörd och hemta ifrån himmelens Gud den hjelp, som behöfs i denna onda werld. Hwem wet om någon barmhertig hand skall räddas den wilselonne främlingen i "den nya werlden" (Amerika) för att leda honom in på den rätta stigen åter till Gud. Dock har genom Guds nåd mången förlofad son och dotter i det främmande landet blifwit wunnen för himlen, så att en gudälskande far eller mor, som kanske länge bedt och gråtit för sitt olyckliga barn, slutligen har fått gråta glädjetårar öfwer dess omwändelse. Det sannas ju då, hwad wi läsa i den lilla sköna episteln till Filemon (v. 15) om den för-rymde slafwen Onesimus: Dersför tilläfwenthyr för han ifrån

dig till en tid, att du skulle få honom ewigt igen. Paulus hade under sin fångenskap i Rom genom evangelii sanning lyckats föra den förwillade åter till rätta, så att han blef född på nytt till ett Guds barn och blef sedan kallad en "älskelig broder", hwilken Paulus nu återsände med en brinnande bön, att han skulle blifwa återupptagen i nåd hos den kristlige husbonden (v. 12, 16). Men med ännu starkare förbön manar Kristus godt för ångersfulla syndare inför sin himmelske Fader. Hwilleken swår synd måtte det då icke wara, att icke tro, icke älska en sådan wän.

När du will resa till Amerika måste du först betala dina skulder, men ännu mer behöfwer du få din syndaskuld hos Gud utplånad, ty det är icke godt att resa med den bördan tryckande på samwetet. Om den nu har blifwit dig för tung, så låt Jesus taga den ifrån dig och kasta den i hafwets djup; sedan kan du resa trygt, ty han will fara med dig öfwer hafwet till ditt nya hem, och du skall icke ångra derpå, ty du kommer att rätt ofta behöfwa honom. Liksom han gif före Israeliterna i öknen och förde dem öfwer Jordan in i det utlofwade landet, så will han också föra dig öfwer den djupa swallande dödsfloden in i sitt paradys. Han säger: Om du går igenom watten, will jag wara när dig, att strömmarne icke skola dränka dig (Es. 43: 2). Ja, du skall med David kunna sjunga: Vi äro komne i eld och i watten, men du har utfört och wedergjwikt oss. Han som räknar stjernorna och thronar öfwer cherubim, räknar också våra hufwudhår (Ps. 147: 4; Mt. 10: 30) och böjer sig ned till sargade syndare och förbin-der deras sår. Försynens vägar äro för oss gåtfulla, men tron tolkar dem rätt, då hon i allting ser Guds kärlek. Vi glömma snart wägens mödor, om wi ständigt ihågkomma det himmelska målet. Fullkomlig sällhet i werlden är en drömbild och därför skola wi försaka werldens nöjen och söka vår högsta lycka och glädje blott i Gud. Vi måste sätta all vår tro och lit till Guds ord och löfte; det är både reskost och wandringsstaf på wägen till himlen och skall bewara oss för förbudna stigar. Men den som wandrar wårdslost, utan att gifwa akt på Guds ord och bönen, kommer lätt in på farliga willostigar och förgås. Denna fara är särdeles stor för emigranter, och såsom främlingar behöfwa de ofta på ordet i 1 Pet. 2: 11.

Håll nu till godo några wisa råd för din resa. Tro icke

alt hwad menniskor säga dig, utan pröfwa det wäl. Amerika är wist ett godt land, der den nyktre, ordentlige och sträffamme arbetaren kan få sin utkomst, men räkn icke detta såsom din största winning, ty N. lifnar i mer än ett fall det fruktbara Sodom, der Loth hade stor möda för att slutligen rädda sitt lif, och der hans egen hustru gick förlorad. Hwad gagnade dem då deras rikedomar? Stora straffdomar torde också hota N. Det är ett fritt land, men det är för syndare swårast att rätt begagna friheten, och många emigranter hafwa i N. gjort sig fria från gudsfruktan, ärbarhet och ett godt samwete. Der gå icke blott många grofwa laster uppenbart i swang, utan der öfwerflöda också antikristliga "hemliga sällskaper", en stor hop religiösa sekter och partier, af hvilka flere äro högst förderfliga och likwäl winna många anhängare, t. ex. den afskyvärda Mormonsekten, som kan kallas den wärsta hedendom. Den falska påsweläran (katolska kyrkan) utbreder sig der wäldigt och rycker till sig många ostadiga själar och affällingar. O, hwad det är farligt att lyfna till nya och främmande läror, hvilka äro så tjugande, synas wara så allwarliga och kalla sig ewangeliska, protestantiska, kanske äfwen lutheriska, utlofwande mycken glädje och frihet, och till den religionsfriheten räknas också frihet att lefwa efter köttet, att bilda swärmissa och fanatiska partier, samt att häna och bespotta vår gamla lutheriska kyrka och lära (t. ex. vår dyra lära om försoningen och "rättfärdiggörelsen af nåd") såsom trälaktig, trångbröstad, påswisst, m. m. Som de slå starkt an på känslokriftendom, andligt stöj och prål, så kunna de snart bedraga de lättrogne. Jag råder dig: gå rakt förbi dessa alla nymodiga och larmande kristna, hvilka bjuda dig köpa kristendomen lifsom man köper handelswaror på torget.

Den som har rätt fattat den lutheriska lärans sanning, kan icke borthyta denna äkta perla mot hwarjehanda oäkta kram. Men då du i det nya landet icke kan wara utan den gamla bepröfwade läran och ett godt kyrkostöd; hwar skall du finna detta? Vår kyrka fins äfwen i Amerika, och i wisfa fall (såsom t. ex. kyrkostuften) i bättre städ än här i Sverige. Den Skandinawiska Lutheriska Augustana-Synoden utgör en wäl ordnad sthyrelse för de omkring 370 större och mindre swenska församlingar i N. med deras fem stora konferenser (i New-York, Kansas, Iowa, Minnesota och Illinois), en stor hop troende prestes, öfwer 240 bygda

kyrkor, 400 söndagsskolor och andra, i hvilka ungdomen få lära kristendom, samt en högskola för utbildande af svenska präster, nemligen **Augustana College** i Rock-Island. Antalet af kyrkomedlemmar inom Synoden uppgår till minst 80,600 själar. Men under de två sista åren har minst ett lika stort antal svenskar utflyttat till Amerika, och deraf kan man förstå att en alltför stor skara af våra landsmän lefwer utan kyrkogemenskapen och försmäktar i brist på själawård. I New-York finnes en pålitlig emigrantmissionär **M. B. Lilja**, som efter emigranternas ankomst till **Castlegarden** hänvisar svenskarne till det nära liggande lutheriska emigranthuset **N: 16 State Street**, der de blifwa herbergerade mot billig afgift och få goda råd. Lifaså är en svensk emigrantmissionär i Chicago, nemligen **C. A. Landfors**, **N: 185 Larrabee St.** Mitt råd är: bosätt dig helst på en sådan ort der det redan fins en svensk församling, uppsök Augustana-Synodens närmast boende pastor och begär att blifwa intagen i församlingen, för att få åt-njuta nödig själawård. Är du en oomvänd själ, så bed Gud i denna dag wäcka och omvända dig; är du åter en troende, så bed Gud bewara dig för synd och otro och verka Guds werk troget och kärleksfullt medan dagen warar. Ett nytt lif och en uppriktig anda är af nöden för att kunna bestå i lifwets stormar och hinna fram till den saliga hamnen. Gwilken fröjd, när alla Guds barn från skilda håll blifwa der wäl inbergade! Der skola wi lära känna hwarandra, såsom wi äro af Gud kände. Herren ledsage dig nu, käre främling, på wägen ända in i himlen. Amen.

"Farwäl, du kära emigrant!"

Farwäl från alt, men ej från Gud,
 Han följe dig om borb,
 Och blifwe Biblens trösteljud
 Ditt sista afftedsord;
 Den har så mångt minnesblad,
 Som gör den sorgsna själen glad,
 Och är du blott en trogen själ,
 Så sluter resan wäl.